

متن پرسش

إِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَىٰ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا دَاوُدُ، إِنَّهُ لَيْسَ عَبْدٌ مِّنْ عِبَادِي يُطِيعُنِي فِيمَا أَمَرُهُ إِلَّا أُعْطِيَتْهُ قَبْلَ أَنْ يَسْأَلَنِي، وَاسْتَجِيبُ لَهُ قَبْلَ أَنْ يَدْعُونِي. رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: مَنْ سَعَلَ ذِكْرِي عَنْ مَسْأَلَتِي أُعْطِيَتْهُ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ. عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَنْ سَعَلَ عِبَادَةَ اللَّهِ عَنْ مَسْأَلَتِهِ أَعْطَاهُ اللَّهُ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي السَّائِلِينَ عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: مَنْ سَعَلَ ذِكْرِي عَنْ مَسْأَلَتِي أُعْطِيَتْهُ قَبْلَ أَنْ يَسْأَلَنِي. عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: يَقُولُ اللَّهُ: مَنْ سَعَلَ ذِكْرِي عَنْ مَسْأَلَتِي أُعْطِيَتْهُ فَوْقَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ. فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ عَلَيْهَا السَّلَامُ: مَنْ أَسْعَدَ إِلَى اللَّهِ خَالصَ عِبَادَتِهِ أَهْبَطَ اللَّهُ عِزًّا وَجَلًّا لَهُ أَفْضَلَ مَصْلَحَتِهِ. سلام و ادب: آیا روایات بالا که بر ذکر خداوند و عبادت تاکید دارند ۱. به معنای جایگزین کردن ذکر به جای دعاست؟ ۲. منظور از ذکر دقیقاً چیست؟ (اشتغال به ذکر یعنی چه؟) ۳. وظیفه ی ما در قبال روایات بالا چیست؟ ۴. دعا کردن را می شود جزو ذکر و عبادت معنا کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این روایات نکات خوبی را متذکر می‌شوند که اگر انسان در بستر یاد خدا و ذکر حضرت رب العالمین امورات خود را طی کند، حضرت حق متکفل نیازهای او می‌شود. علاوه بر آن ملاحظه می‌کنید که ادعیه‌ای مانند دعای «جوشن کبیر» چگونه انسان را مشغول اسمای حسنای پروردگار می‌کند و سراسر آن دعا ذکر حضرت محبوب است. موفق باشید